

Mitäs kuoppia tänne on kaivettu???

Kesällä 2016 Furuvikin luonnonsuojelualueen Stenuddenilla ja sen itäpuolella kaivettiin ylös juurineen yksittäin kasvavia kurturuusuja sekä leikattiin Stenuddenin länsipuoleiselta rannalta laajempia ruusukasvustoja toistuvasti. Koska kurturuusuja ei Furuvikin alueella voida myrkyttää, on yksittäisten ”satelliittimaisten” kurturuusujen torjunnassa tarkka lapiotyö tehokkain torjuntakeino. Näin ruusujen juuret saadaan täysin pois muutamalla kaivuukerralla ja ruusut häviävät muutamassa vuodessa (tästä on hyviä kokemuksia Furuvikin lisäksi myös mm. Tammisaaren kansallispuistosta). Kuopat jätetään väliaikaisesti auki, ja jotta uudet kurturuusujen versot voidaan havaita ja kaivaa helposti pois. Vuoden – parin kuluttua kuopat täytetään, kun niihin ei enää ilmesty ruusuja juuriversoista. Muutama kuoppa jätetään auki reunojen loivenuksen jälkeen: aurinkoisina päivinä ne kuumenevat varsinaisiksi pätseiksi, mistä monet paahteisten elinympäristöjen hyönteiset erityisesti hyötyvät.

Hoitotoimet jatkavat v. 2008 alkanutta kurturuusujen torjuntaa ja niiden tavoitteena on hävittää ensin yksittäiset ”satelliittimaiset” kurturuusut, jolloin ruusujen siemenellinen jakasvullinen leviäminen saadaan rajattua. Tämän jälkeen torjunnan painopiste on tarkoitus siirtää Stenuddenin länsipuolen laajempien ruusukasvustojen hävittämiseen toistuvalla leikkaamisella. Ilman torjuntatoimia kurturuusut valtaavat Furuvikin rannat uudestaan, jolloin alueen luontainen dyynikasvillisuus ja arvokas paahtelajisto häviää. Samalla myös alue muuttuisi virkistyskäyttäjien kannalta ikäväksi ruusupensaikoksi. Tyneltä valtamereltä peräisin oleva kurturuusu (*Rosa rugosa*) kuuluu Euroopan 100 haitallisimman vieraslajin joukkoon. Lisätietoa: <http://vieraslajit.fi/lajit/MX.38815/show>

Vuonna 2017 kaadetaan nuoria mäntyjä paahteympäristöjen hoitamiseksi:

Furuvikin puoliavoimista ja rantadyyneihin rajautuvista metsistä tullaan vähentämään reilusti viimeisen 50 vuoden aikana syntyneitä puita. Liikenteen- ja lämmityksen aiheuttaman typpilaskeuman vuoksi männyt ovat levittäytyneet kasvupaikoille, jotka ennen säilyivät puoliavoimina tai puuttomina luontaisesti. Puustoa vähentämällä suojeluarvojen kannalta tärkeimpien paahtelajien elinolot kohentuvat ja alueen maisema palautuu vanhoista valokuvista tutuksi harvapuustoiseksi hiekkadyyniksi. Lähivuosina pyritään myös hidastamaan Itämeren rehevöitymisestä johtuvaa rantojen umpeenkasvua vähentämällä rannalle ajautunutta levää ja niittämällä korkeakasvuista typensuosijalajistoa kuten järviruokoa Stenuddenin itäpuolelta.

Hoitotoimet tehdään vuosina 2016-2020 EU:n rahoittaman paahtelIFE – hankkeen rahoituksella (www.metsa.fi/paahtelife), ja ne perustuvat Uudenmaan ympäristökeskuksen suunnitelmaan.

Lisätietoja: Metsähallitus,
Luontopalvelut:
suunnittelija
esko.tainio@metsa.fi

